

РОЗДІЛ II

ФІГУРАЦІЙНИЙ СКЛАД СУПРОВОДУ

1. Фігураційний склад супроводу та його основні різновиди.

Найбільшого поширення у вокальній літературі набув фігураційний виклад супроводу. Існують чотири найбільш значимі різновиди фігурації, які мають певні ознаки і відрізняються одна від одної: *гармонічна, мелодична, ритмічна, і мішана*. Природа фігурацій суто інструментальна, тому рідко її використовують у хоровій партитурі. Це означає, що при перекладенні вокальних творів з фігураційним супроводом останній треба зберігати в недоторканому вигляді, а хорову партитуру будувати на його фоні. Цим і відрізняється аранжування творів з фігураційним супроводом від попередньо розглянутих творів акордово-гармонічного і поліфонічного складів, в яких допускалось як його збереження, так перекладення без нього (а *carpella*). Можна допустити створення хорових партитур на основі фігураційного супроводу, але тільки як соло з супроводом, а не виключно як хорову партитуру, і то, якщо твори написані в повільних темпах. Такі твори для перекладу знайти дуже важко і, мабуть, недоречно. Разом з тим, доцільніше використовувати в цих випадках хорове звучання як контраст супроводу, тобто використовувати принцип педального нашарування хору на акомпанемент.

Важливим і бажаним є використання на фоні супроводу не тільки загального хорового звучання, але окремих його тембрів і їх сполучень, тобто в одно-, дво- і триголосих проведеннях. Хоча, не зважаючи на це, в хоровій літературі існують яскраві приклади аранжувань, в яких хор від початку і до кінця витриманий у формі tutti (гімни, оди, урочисті пісні тощо). *Уміння переконливо розподілити за хоровими партіями окремі епізоди творів, розумно чергувати їх з загальнохоровим звучанням – це основне завдання аранжування творів, написаних з фігураційним супроводом.*

Розглянемо окремо кожний вид фігурацій: гармонічну, мелодичну, ритмічну, і роль хору при них..